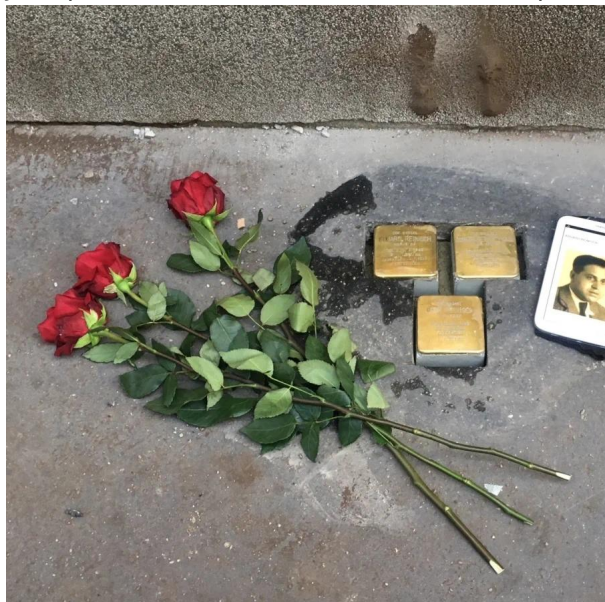

Krutý osud rodiny ze Žižkova připomínají nové kameny zmizelých

20.08.2018

Jako první zamířil do Terezína Eduard, vzápětí i jeho manželka Marta spolu s sedmiletým synem Petrem.

Tříčlenná rodina Reinischových se tak stala jednou z těch, které nacisté zavraždili. Vilma Jurková se nyní zasadila o to, aby se na její předky nikdy nezapomnělo. Před domem, ve kterém bydleli, jsou teď nově tři Stolpersteiny, česky tzv. kameny zmizelých.

☒ Tři růže, každá jako uctění památky tří vyhaslých životů leží na chodníku v Lucemburské ulici před domem s číslem 40. Právě tam totiž německý sochař Günter Demnig zasadil tři tzv. kameny zmizelých. Dlažební kostky s mosazným povrchem umísťuje před domy obětí holocaustu. V Praze už je takových kostek 310. Je na nich vždy uvedeno jméno člověka, datum jeho narození, deportace a pokud je známo, tak i rok a místo úmrtí.

Pro pozůstalé, kteří se umělci dívali pod ruce a zejména pro Vilmu Jurkovou je tento den očividně nesmírně významný. Mírně se jí třese hlas, když tiše popisuje, co se stalo bratrovi jejího dědečka: *„Byli deportováni do Terezína a potom po dvou letech do Osvětimi. Všichni tři. Respektive nejdřív odjel můj prastrýc a oni jim nabídli, že když manželka a dítě pojedou taky, tak že se setkají. Oni na to přistoupili. Ale teta s malým Péťou šli okamžitě do plynu,“* popisuje krutý osud rodiny. Prastrýc Vilmy Jurkové byl vyhodnocen jako práceschopný, a tak zamířil do Dachau a poté do Litoměřic. Tam po týdnu zemřel nejspíš na tyfus. ☒

Po celé Praze nyní přibylo 22 takových kamenů. V Praze 3 zasazení přihlížel i starosta městské části Alexander Bellu. Ten ocenil zejména vytrvalost Vilmy Jurkové a poděkoval také Františku Bányai z pražské Židovské obce, který měl na starost celou administrativu spojenou s takovým uctěním památky. *„Je to časově náročné. Praha je chráněná památková zóna, takže není možné jen přijít, kopnou do chodníku a něco do něj vložit. Musíte oslovit TSK, jít na majetkový odbor, na dopravní oddělení a tak dále, všude na mě ale byli milí a proces šel hladce,“* řekl Bányai.

Kameny zmizelých vznikají nejen v Česku, ale po celé Evropě. Motivace k tomu je zřejmě všude podobná. *„Chtěli jsme zhmotnit vzpomínku na své příbuzné, jednoduše pro to, aby se na takové věci nezapomínalo,“* vysvětlila svůj záměr Vilma Jurková. *„Je nutné si tato zvěrstva naší historie připomínat, protože jak říkal*

 George Santayana: Ti, kdo si nepamatují minulost, jsou odsouzeni k tomu ji opakovat.“ dodal starosta.

Bývalý předseda pražské Židovské obce prozradil, že mají v plánu dát vzniknout dokumentaci všech Stolpersteinů, takovou myšlenku podpořil i starosta Bellu: „*Vytvoření mapy, která by dokumentovala všechny kameny zmizelých je skvělý nápad. Naše městská část se ráda bude na jejím vzniku podílet například tak, že poskytne dostupné materiály o projektu na našem území,*“ řekl. Nově vzniklá dokumentace by také mohla pomoci pamětní dlaždice ochránit při rekonstrukcích chodníků. Již několikrát se totiž stalo, že se nezaevidované kameny zmizelých ztratily.